

Knud VI. og hans Dronning, Valdemar II. Seier og hans 2 Dronninger og Valdemar III. Ikke at ville fornye disse Stene, som ere i en afgjort ussel Tilstand, forekommer mig ikke at være Folket værdigt. Var det en privat Begravelse, vilde Fremgangsmaaden være den, at man indfaldte den eller de private Eiere af Gravstedet, og, hvis de ikke meldte sig, vilde Gravene blive tilmurede. Dette er en Fremgangsmaade, som jeg troede ikke vel kunde anvendes med Hensyn til disse Grave; men, hvis den begjærede Sum ikke bevilges, vil det dog blive nødvendigt. Sagen staaer nemlig i Forbindelse med en anden Sag; Bestyrelsen af Ringsted Kirke er bleven paalagt at udbedre Kirken, men dette kan ikke skee, saalænge de her omhandlede Gravsteder ere i en saadan Forfatning, som de nu ere, idet de nemlig ligge saaledes, at de vilde komme til at ligge lavere, end det øvrige Gulv. En Udbedring af Kirken skal finde Sted, og, da det ikke paaligger Bestyrelsen at gjøre det der, hvor Gravene ere, har Regjeringen troet at burde bringe i Forslag, at en Sum maatte stilles til Regjeringens Disposition i saa Henseende. Iøvrigt skal jeg tillade mig at bemærke, at de Stene, der ligge over Gravene, ikke have noget antiqvært Værd; efter Indskriften at domme ere de kun 200 Aar gamle. I denne Henseende har Sagen saaledes ingen Betænkelse, og paa den anden Side er det kun ganske simple Steen, som det er Regjeringens Hensigt at lægge over Gravene. De skulle kun dække de Aabninger, der findes til Gravstederne, samt indeholde Navnene paa de Personer, der ligge derunder.

Hvad endelig det under Nr. 18 stillede Forslag angaaer, da kan Ministeriet Intet derved have at erindre; det er naturligt, at, naar Palaiet ophører at være Palais, behøves der heller ingen Palaisforvalter, og, forsaavidt det desuagtet maatte være nødvendigt, at der er en Betjent, for at føre Tilsyn med Bygningerne, saa kunde dette maaskee overlades til en eller anden af de ved Musæet ansatte Betjente.

B. Scholer: Først med Hensyn til det politiske Spørgsmaal, om visse Anstalter skulle henføres for Danmark til Kongeaalen eller hele Monarchiet, saa skal jeg tillade mig at be-

mærke, at jeg ikke kan tiltræde denne Anskuelse, skjøndt jeg nok indseer, at, hvis det atter skulde bryde, saa vilde det være en farlig Præcedens, naar vi vedtog dem som tilhørende hele Staten; men jeg har den Overbevisning, at den danske Stat nok skal holde sig, og derfor maa jeg betragte disse Anstalter som fælles for den, og af den Grund stemme imod Udvalgets Indstilling, at vi skulde paadrage Danmark til Kongeaalen en saa særdeles Byrde af over 25,000 Rbd., som det vilde blive. — Hvad disse 2 Forslag under Afstemningspunkterne Nr. 11 c og b angaaer, skal jeg til det, som den høitagtede Cultusminister har udtalt, for at man ikke skulde gaae hen og nedsatte det, som er nødvendigt til dette Museums Flytning, desuden ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det er vort nationale Musæum i egentlig Forstand fremfor noget andet, og at det er det Musæum, som det danske Folk har som sit eget fremfor alle andre Folk, at der er intet Folk i Europa eller paa Jorden, som saaledes har sine Barndomsminde bevaret som det danske Folk, at det, som den syenske Bondeson Rasmus Nyrup begyndte, det har den Mand, som forestaaer Musæet, fortsat, og vi skyldte ham, at det danske Folk nu kan see sine Barndomsminde fra de ældste Tider, og kan ved at gaae igjennem Salene have et eiendommeligt Billede af sit Folks hele Fortid. Naar vi især see hen til vore Naboer, saa ville vi see, hvorledes de mangle saadanne Samlinger, skjøndt de have mange Oldtidsminde, og det, fordi de have manglet Mand til at stille sig i Spidsen derfor, til at gjøre det til deres Livs Opgave med Genialitetens hele Styrke at faste sig over det og opoffre alle andre Hensyn. Jeg vil tillade mig at fortælle et lille Træk, der viser, hvorledes man i Udlandet skjøner derpaa, og vi have for nylig læst, hvorledes man i England dommer om saadanne Mand. Da jeg for 11 Aar siden studerede i Berlin, gif jeg hen, for at hospitere hos Mitscherlich, som, idet han læste over Stoffernes Chemie, dengang var kommen til Jernet. Efterat han med grandiose og concise Træk havde gjort opmærksom paa Jernets Betydning i Menneskeslagens Kulturhistorie, siger han: jeg kunde holde et halv Aars Forelæsning for dem og ikke give dem en saa klar